

II Concurs de Treballs Periodístics sobre la Unió Europea

Del gegant econòmic al gegant social

LOURDES PABLO

Aquest 7 de juny els ciutadans de la Unió Europea haurem d'exercir el nostre dret a vot. Un vot que el 2004 vam demostrar no valorar gaire: la participació es va situar en un escàs 45,5%. Per què? Potser pensem que això de la Unió Europea ens és quelcom distant? Res més lluny de la realitat. El que fa la UE ens afecta directament: qui no ha sentit parlar del Mercat Únic o el Banc Central Europeu, entre altres? Tots ells són elements clau de la Unió. Deus ser perquè som euroescèptics? Potser veiem que Europa ha estat sempre un gegant econòmic i un nan polític. Però, ara mateix, aquest gegant econòmic que feia d'Europa una dama forta ha vist com una crisi l'amenaçava. Una crisi tan forta que està afectant tot el món i, com a conseqüència, també la construcció d'Europa. Aquesta ferida al que feia del nostre continent un gegant pot suposar una empena perquè reforcem un altre punt, el social, pel qual lluiten constantment alguns països i en recelen d'altres.

La presidència de Sarkozy, el semestre pas-

sat, ha permès fer un gran pas en la construcció de la «pàtria» comuna. Durant aquests sis mesos es va donar una nova il·lusió a gent de moltes nacionalitats i es van viure grans avenços: l'adopció del paquet Energia-Clima per lluitar contra el canvi climàtic, el pacte europeu sobre asil i immigració, l'inici del debat sobre la PAC (política agrària comuna)

«Si els ciutadans votem, donem a la UE la nostra confiança i la plena legitimitat per construir, al llarg dels pròxims cinc anys, una Unió millor»

i el desenvolupament d'una estratègia comuna per fer front a la crisi mundial. Després ha vingut una presidència txeca marcada per la controvèrsia i l'actitud antieuropea del seu president, Václav Klaus.

Els darrers mesos han portat més canvis que deixaran el seu impacte en la UE. L'elec-

ció de Barack Obama com a president dels EUA ha generat una relativa euroeufòria en l'ambient. La il·lusió del continent americà pel canvi s'ha traslladat als dirigents europeus, que tornen a pensar en una nova Europa. No l'Europa creada a Jalta el 1943, aquella Europa que tenia por del comunisme i que patia una forta crisi econòmica i moral per no haver pogut sortir-se'n sola de la guerra; sinó una Europa que vol una nova Jalta per reintegrar totes les nacionalitats. Una Europa basada en una idea de seguretat més àmplia, que inclogui com a aliats Rússia, els EUA, Canadà i els nous agents internacionals emergents. Prenent les paraules de Hans-Gert Pötering, president del Parlament Europeu: «S'obre una oportunitat única per encetar un nou capítol i comprometre'ns en una nova manera de pensar.»

Per endegar aquest nou capítol primer se n'han de tancar d'altres que no van acomiadar-se el 2008: la UE ha de resoldre la falta de força que va demostrar davant el conflicte de Gaza. També ha de trobar resposta als proble-

Becaris de Brussel·les

ÁNGELA MORENO FALCÓN

Un dissabte a la nit qualsevol a Brussel·les. Ni molt a prop ni gaire lluny de l'anomenat Barri Europeu, on es troben les principals institucions de la Unió Europea, un romanès, una italiana, una polonesa i el seu *ndvio* francès, un anglès, una francesa i tres espanyols han quedat en un restaurant tailandès. Xerren una mica de tot mentre intercanvien històries nascudes de les pràctiques que durant sis mesos realitzen a la Comissió o al Parlament europeus, al Comitè de les Regions o a diversos *think tanks* com ara la Fundació Robert Schuman.

Joves, poliglots, estudiants de màster a París i privilegiats a la seva manera, se saben partícips d'una nova eurogeneració: la de la cultura *low cost*, el Facebook i l'Skype, l'experiència Erasmus, els amors europe-

itzats i la mobilitat professional. Mentre beuen i piquen dels plats, Alin Cristian Mituta, nascut en un petit poble de Romania, –«més petit que el nombre total de persones que treballen al Parlament Europeu», ironitza–, explica el seu dia a dia com a becari del grup PPE-DE. Li agrada, diu, perquè «no hi ha una rutina preestablerta». El Parlament Europeu és una institució dinàmica que demana reactivitat a cada moment. Els diputats europeus gaudeixen d'un règim de treball relativament independent, així, doncs, la seva activitat i el volum de feina depenen de la seva voluntat d'impliació.

Continuen parlant i són conscients que deuen ser ben pocs els europeus que com ara ells estiguin demanant-se un dissabte a la nit el perquè de la desafecció política que

provoquen les eleccions europees. Alin continua donant pistes basades en la seva experiència i admet que els eurodiputats es fan sovint la mateixa pregunta: «La resposta unànime i comunament acceptada és que hem d'acostar Europa als ciutadans. Però la pregunta continua sent la mateixa: com?» El cambrer s'acosta per saber si ja han triat les postres. I una cosa és clara: sense la implicació directa de totes les institucions europees i, sobretot, dels partits polítics i dels mitjans de comunicació dels vint-i-set estats membres, la participació electoral a les pròximes eleccions del mes de juny continuarà minvant.

Fa fred a la capital de la Unió Europea. Fora ja del restaurant, aquests joves euroentusiastes no desisteixen: «Pensem que si el Tractat de Lisboa entra en vigor, aquest

Amb la col·laboració de Presència

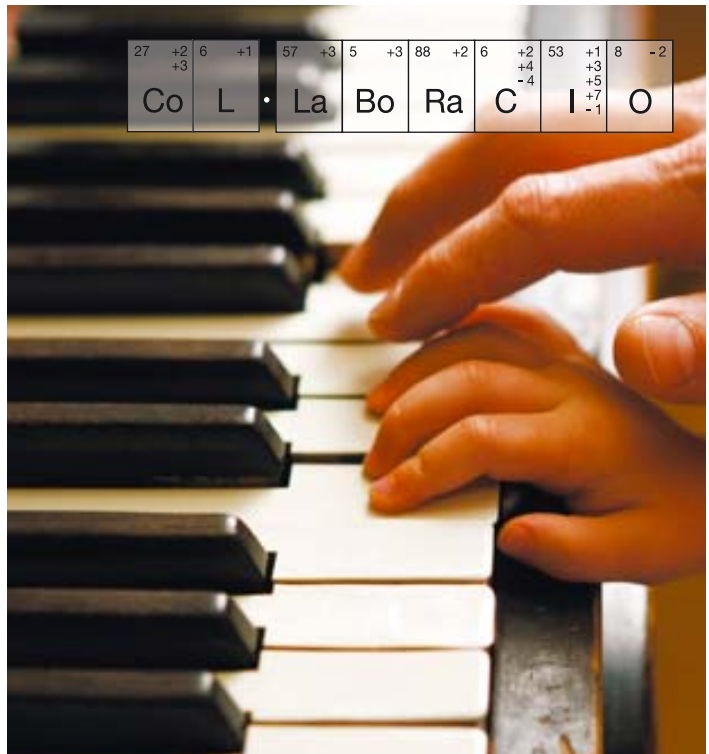
Publiquem en aquestes dues pàgines dos dels articles guanyadors del II Concurs de Treballs Periodístics de la Unió Europea, que organitza la Representació de la Comissió Europea a Catalunya i Balears en col·laboració amb l'oficina del Parlament Europeu a Barcelona, l'Associació de Periodistes Europeus de Catalunya (APEC) i Presència.

mes amb el subministrament energètic relacionats amb Rússia i, per extensió, solucionar les seves relacions amb el gegant euroasiàtic. I és que, tot i que la UE fa temps que busca aliats energètics, la solució real es basa a millorar el lligam amb el nostre poderós veí. D'altra banda, cal solucionar el *no* que Irlanda va donar al Tractat de Lisboa.

Han passat trenta anys des de les primeres eleccions al Parlament Europeu: les eleccions del 1979, en què es van triar 410 eurodiputats dels 9 països integrants de la Unió. Aquest juny seran 27 els països que votaran qui els representarà. Les eleccions al Parlament Europeu han de donar un nou impuls a la construcció de l'Europa que tots desitgem. Es vol arribar a una UE que, amb l'aplicació del nou Tractat de Lisboa, tingui en el seu parlament uns eurodiputats amb molt més poder per legislar i amb més control executiu. Es vol aconseguir la creació d'un territori que pugui enorgullir-se de ser més que un gegant econòmic: un gegant polític i social. I la decisió depèn de nosaltres. Si els ciutadans votem, donem a la UE la nostra confiança i la plena legitimitat per construir, al llarg dels pròxims cinc anys, una Unió millor.

nou Parlament Europeu serà un dels més forts. Pensem que més responsabilitat i més visibilitat significarà que el mandat d'eurodiputat guanyarà prestigi. I això farà que la institució sigui un lloc de debat polític clau al si de cadascun dels estats membres.»

Matrícula d'honor en la teoria. Ara només falta passar a l'acció i implicar 495 milions d'europeus, engrescar els partits polítics perquè les eleccions no es resolguin en funció d'assumptes i d'interessos estrictament nacionals i convèncer els mitjans de comunicació que la Unió Europea és un dels reptes més interessants en el món de la política. Els becaris no en tenen cap dubte: parlar d'Europa és parlar de futur. Tot està per inventar. Perquè sabem d'on venim, però no fins a on som capaços d'arribar. La nit a Brussel·les no ha fet res més que començar.

A Tarragona, la bona química amb la cultura i l'esport es demostra amb la col·laboració.

Col·laborar amb les associacions culturals i esportives forma part de la nostra responsabilitat social. Per això, a BASF participem en iniciatives com el Festival de Música de Vila-Seca i recolzem entitats com el club de futbol Gimnàstic de Tarragona.

Bona química amb el nostre entorn.

BASF Espanya S.L.
Ctra. l'Acadú, km. 1,100 - 42007
Tarragona - www.basf.es

BASF
The Chemical Company

123764-967771G

Port de Barcelona

Tan singular com la nostra ciutat

El Port de Barcelona no és un port qualsevol: és un port tan obert, notable i singular com la nostra ciutat. Perquè ofereix els serveis més moderns. Perquè avança cada dia més, encalçant amb molta cura les noves peces que exigeix la seva creixent activitat. Perquè està totalment integrat a la ciutat.

I tot això fa que sigui un port molt especial. Un port competitiu que ha esdevingut un referent mundial per la seva qualitat, per la seva seguretat, per la seva aposta per les noves tecnologies i per la seva extraordinària capacitat. I és que tractar-se de Barcelona, no pot ser d'una altra manera.

869703-962318B

Port de Barcelona
www.portdebarcelona.es